

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/67/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010378
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3819010378.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 08.07.2019 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Bielika a prísediacich Dany Klementovičovej a Boženy Vídovej v trestnej veci proti obžalovaným C. Q. a I. V.

rozhodol:

Obžalovaní 1. C. Q., nar. XX.XX.XXXX v Bojniciach, trvale bytom Y. XX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava,

2. I. V., nar. XX.XX.XXXX v Bojniciach, trvale bytom R. XXX/ XX, T. C., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava,

sú vinní, že

1. potom, čo obžalovaný C. Q. spozoroval dňa 04.12.2018 v čase od 03:00 h do 04:00 h vo vchode obytného domu v Y. č. XX/X, okres Prievidza spiacieho neznámeho muža, sa dohodol s obžalovaným I. V. om, čakajúcim na neho v osobnom motorovom vozidle zn. Seat Alhambra, ECV: C.-XXXGL, šedej metalízy pred vchodom, že „ho idú spraviť“ (rozumej olúpiť), načo sa zamaskovali do kúkiel tmavej farby s otvormi na očiach a ústach, ozbrojili sa teleskopickým obuškom (obž. M. V.) a boxerom (obž. P. Q.), všetko patriace obžalovanému I. V. ovi a vošli do predmetného vchodu, kde pristúpili k poškodenému I. H., ktorý v tom čase sedel na cestovnom kufri opretý o stenu, obžalovaný I. V. vystrel obušok pred jeho tvár a po anglicky mu povedal: „Give me money“ (v preklade daj mi peniaze), načo poškodený vytiahol z vrecka bundy svoju peňaženku, túto si vzal obžalovaný I. V., prezrel ju a vybral z nej bankovky v hodnote 2 x 100 eur, 4 x 50 eur, 2 x 20 chorvátskych kún, 1 x 10 chorvátskych kún, ktoré si vzal a zvyšok zahodil na zem, po čom obaja obžalovaní odišli a neskôr si peniaze rozdelili, čím spôsobili poškodenému I. H., škodu vo výške 400 eur a 50 chorvátskych kún,

2. obžalovaný I. V. dňa 04.12.2018 v presne nezistenom čase od 04:50 h do 05:00 h prišiel k poškodenému I. H., ktorý sa nachádzal pred bytovým domom v Y. XX/X, okres Prievidza a po anglicky mu povedal: „you must go with me“ (v preklade musíš ísť so mnou), načo poškodený len povedal dobre a nikam nešiel, ale obžalovaný uvedené viackrát zopakoval a kázal mu ísť si zobrať batožinu, pričom keď poškodený vošiel do vchodu predmetného domu šiel obvinený za ním a zobral jeho kufor, následne ho odviezol k zaparkovanému osobnému motorovému vozidlu zn. Seat Z., EČV: C.XXXGL, šedej metalízy, kde v tom čase sedel na mieste šoféra I. H., otvoril mu zadné pravé dvere, kufor mu odložil do batožinového priestoru a sám si sadol na miesto spolujazdca, pričom následne povedal poškodenému, aby mu dal peniaze, že mu ich potom vráti jeho kamarátka T., načo prešli s vozidlom k bankomatu VÚB banky v Nitrianskom Pravne, kde poškodený za prítomnosti obžalovaného v čase o 05:04:16 h vybral 100 eur, z ktorých 50 eur odovzdal obžalovanému a požiadal ho, aby ho zaviezol späť do obce Y., avšak obžalovaný kázal M. H. ísť do Prievidze pred obchodný dom ASKO, kde prikázal poškodenému vystúpiť a počkať ho, pričom na motorovom vozidle následne odišli aj s jeho batožinou a

poškodený, ktorý je občanom X. republiky a bol v Prievidzi prvýkrát v živote, ostal čakať na mieste, pričom sa snažil kontaktovať svoju rodinu a známú T., avšak neúspešne a keď sa po cca 15 minútach obvinený vrátil, bol s ním už aj obžalovaný C. Q., ktorého bol obžalovaný M. V. vyzdvihnúť u jeho priateľky a s ktorým sa počas návratu k poškodenému dohodli, že z poškodeného sa pokúsia ešte dostať nejaké peniaze, pričom po príchode k nemu mu prikázali, aby šiel s nimi do kasína Royal Admiral, na ul. R. cesta V. XXXX/X, C., kde sa zdržali od 06:17 h do 06:38 h, pričom obaja obžalovaní hrali na automatoch, počas čoho obžalovaný I. V. kázal poškodenému, aby bol stále pri ňom a po celý čas ho sledoval, aby neodišiel, počas hry si od poškodeného vypýtal ďalšie peniaze, načo mu tento dal 5 eur a po odchode z kasína nastúpili opäť do uvedeného motorového vozidla, ktoré ako vodič viedol obžalovaný I. V. a s vozidlom zašli do lesoparku v Prievidzi, kde zastali a poškodenému povedali, že musí čakať kým zavolá T., načo obžalovaný I. V. zaspal a asi po dvoch hodinách, keď poškodený žiadal obžalovaného C. a Q. ho, aby ho zaviezli naspäť do Y., mu tento na telefóne v prekladači ukázal text, že ak im nedá 200 eur, tak ho zabijú, načo mu poškodený ukázal, že má len 50 eur, ktoré si obžalovaný C. Q. zobral a rukou mu ukázal gesto podrezania a po chvíli zobudil obžalovaného I. a V. a, ktorého poškodený opätovne s plačom prosil, aby ho zaviezli naspäť, načo ho tento udrel pästou do tváre a po anglicky mu povedal, aby mlčal, nato obžalovaný C. Q. prehľadal poškodeného batožinu, z ktorej odcudzil elektrický holiaci strojček zn. Braun a hrozil poškodenému takým spôsobom, že v ruke držal francúzky kľúč, ktorým si búchal po dlani, obžalovaný I. V. opäť napísal v prekladači telefónu text, že ak im nedá 200 eur, tak ho zabijú, načo mu poškodený napísal, že peniaze nemá, že mu ich môžu poslať z domu a obžalovaný I. V. mu odpísal, že mu dá telefón, ale pokiaľ do 11.00 h nepošlú peniaze, tak ho zabijú a že má domov oznámiť, čo sa mu stalo, čo poškodený urobil a keď mu obratom volala jeho sestra, kázali mu obžalovaní pýtať 500 eur, čo urobil a pri nasledujúcich telefonátoch s jeho otcom tomuto uviedli, že chcú peniaze, že mu dávajú hodinu, alebo poškodeného zabijú, potom obžalovaný I. V. zobral poškodenému bankomatovú kartu a krikom si od neho vynútil PIN kód, následne poškodeného vozili neznámymi cestami, občas zastavili pri bankomate, aby skontrolovali či už prišli peniaze, kde v čase o 13:36:27 h vybral obžalovaný C. Q. z účtu poškodeného za použitia jeho platobnej karty z bankomatu pri OD Kaufland v Prievidzi sumu 20 eur, večer mu zobrali mobilný telefón a odviezli ho do chaty I. a H. v chatovej oblasti T. M., kde ho zamkli, pričom na oknách chaty boli mreže a počas noci ho bol dvakrát skontrolovať obžalovaný I. V., ktorý ráno dňa 05.12.2018 v čase o 07:18:47 vybral z účtu poškodeného za použitia jeho platobnej karty z bankomatu pri OD Jednota v Nitrianskom Rudne sumu 500 eur, ktoré si neskôr s obžalovaným C. a Q. m. podelili a v čase o 07:25:43 h zaplatil z účtu poškodeného za použitia jeho platobnej karty na čerpacej stanici v Nitrianskom Rudne sumu 20 eur a následne vyzdvihli poškodeného v predmetnej chate a odviezli ho na vlakovú stanicu do mesta Nováky, kde mu vrátili doklady, bankomatovú kartu a mobilný telefón, dali mu 130 eur na cestu a kúpili mu lístok do Bratislavy, pričom týmto konaním obžalovaní poškodenému nespôsobili žiadne fyzické zranenia a spôsobili mu škodu vo výške 555 eur,

teda

v bode 1.

spoločným konaním proti inému použili hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchali so zbraňou a teda závažnejším spôsobom konania,

v bode 2.

spoločným konaním sa zmocnili iného proti jeho vôli, a tým mu bránili užívať osobnú slobodu a hrozbou jeho smrti si od neho vynucovali plnenie majetkovej povahy, spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili, spoločným konaním si neoprávnene obstarali, prechovávali a použili platobnú kartu,

tým spáchali

v bode 1.

zločin lúpeže § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

v bode 2.

zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods.1 Trestného zákona spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona č. 300 / 2005 Z. z. v znení neskorších predpisov a za to sa

odsudzujú:

Obžalovaný C. Q.

Podľa § 186 ods. 1, § 41 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) § 38 ods. 5, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému C.ovi Q.mu ochranné ústavné protitoxikomanické liečenie.

Obžalovaný I. V. Podľa § 186 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 39 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov, 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému I. V.ovi rozsudkom Okresného súdu C. č. 2 T 32/2019 zo dňa 25. 3. 2019, právoplatný dňa 25. 3. 2019 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaný C. Q. a I. V. sú povinní uhradiť spoločne a nerozdielne poškodenému I. H., nar. 03. 01. 1998, bytom H. a R., Q., H. H. BB škodu vo výške 955 euro a 50 kún.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený I. H. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní, potom čo podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného C. Q. podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a obžalovaného I. V. podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, vykonal dokazovanie len ohľadne výroku o trestoch, náhrade škody a o ochrannom opatrení. .

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku so súhlasom obžalovaného C. Q. a prokurátora oboznámil znalecký posudok na čísle listu 279 - 298.

Podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil vyčíslenie škody číslo listu 410 - 411, rozsudky číslo listu 412 - 417, správy číslo listu 418 - 426, pripojený spis Okresného súdu Prievidza č. 2 T 32/2019.

Na čísle listu 279 - 298 sa nachádza znalecký posudok č. 7/2019 znalca MUDr. Q., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria. Zo záverov znaleckého posudku, ktorý sa týka obžalovaného C. Q. vyplýva, že u tohto znalca zistil sklony k požívaniu alkoholických nápojov, kanabinoidov, pervitínu. Sebakontrola menovaného po požití alkoholu, omamných látok sa mení podľa požitej psychoaktívnej látky, dávky a kombinácie látok, ktoré užil spolu. Menovaný je závislý od viacerých psychoaktívnych látok s preferenciou pervitínu. Znalec navrhol aby obžalovanému C. Q. bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Znalec uviedol, že obžalovaný C. Q.

bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení nemocnice v Bojniciach od 03.04.2018 do 17.04.2018 s diagnózou depresívna dekompenzácia emočne nestabilnej osobnosti s TS obesením, intoxikácia THC a metamfetamínom. Bola mu ponúknutá liečba podľa programu pre závislých, odmietol to. Liečbu liekmi prerušil svojvoľne, vrátil sa k požívaniu psychoaktívnych látok.

Na čísle listu 411 sa nachádzal odborné vyjadrenie, z ktorého vyplýva, že hodnota holiaceho strojčeka zn. Braun nezisteného typu bola v čase skutku 40 euro.

Na čísle listu 414 - 415 sa nachádza rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 1T 193/2013 zo dňa 27. 11. 2013, právoplatný dňa 27. 11. 2013, ktorým bolo obžalovaný C. Q. spolu s ďalším páchatelom uznaný vinným zo zločinu lúpeže formou spolupáchatelstva podľa § 20, § 188 ods. 1 Trestného zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, výkon, ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 2 roky.

Na čísle listu 416 sa nachádza trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza č. OT 95/2018 zo dňa 23.11.2018, právoplatný dňa 06. 12. 2018, ktorým bol obžalovaný C. Q. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov, podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Okrem toho mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 48 mesiacov. Podľa doručky na čísle listu 417 uvedený trestný rozkaz prevzal obžalovaný C. Q. dňa 23. 11. 2018.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza č. 2T 32/2019 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 25.03.2019, právoplatným dňa 25.03.2019 bol obžalovaný I. V. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 6 mesiacov, výkon, ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 12 mesiacov.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obaja obžalovaní sa dopustili skutku pod bodom 1 tohto rozsudku, čím naplnili všetky zákonné znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločným konaním proti inému použili hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchali so zbraňou a teda závažnejším spôsobom konania. Taktiež vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obaja obžalovaní sa dopustili skutku pod bodom 2 tohto rozsudku, čím naplnili všetky zákonné znaky zločinu vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona spáchané formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločným konaním so zmocnili iného proti jeho vôli, a tým mu bránili užívať osobnú slobodu a hrozbou jeho smrti si od neho vynucovali plnenie majetkovej povahy, spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spoločným konaním si neoprávnenne obstarali, prechovávali a použili platobnú kartu. Trestná činnosť obžalovaných, okrem ich vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku na začiatku hlavného pojednávania, ktoré súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, je preukázaná priamo výpoveďami poškodeného I. H., nepriamo výpoveďami svedkov Z. H., H., I., H., G., R., I., vykonanou rekogníciou obžalovaných s poškodeným, prehliadkou motorového vozidla značky Seat Alhambra C.-XXX GL, znaleckými posudkami a ďalšími listinnými a obrazovo - zvukovými dôkazmi. Je možné konštatovať, že uvedené dôkazy tvoria ucelenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré jednotlivo ale aj navzájom obžalovaných zo spáchania trestnej činnosti na skutkovom základe uvedenom v rozsudku usvedčujú a zároveň je preukázané, že obaja obžalovaný svojím konaním v bodoch 1, 2 tohto rozsudku naplnili všetky zákonné znaky uvedených trestných činov. Na základe toho súd oboch obžalovaných uznal vinnými z uvedených trestných činov.

Obžalovaný C. Q. ako vyplýva z registra trestov, bol doteraz 4 krát súdne trestaný, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. OT 95/18 zo dňa 23.11. 2018, právoplatným dňa 06.12. 2018, ktorý bol konštatovaný vyššie. Okrem toho v období od 12. 01. 2014 do 17.05. 2019 bol postihnutý v piatich prípadoch za priestupky, v jednom prípade bol postihnutý za priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Podľa správy z miesta bydliska z 11.03.2019 obžalovaný

C. Q. nemá v obci dobrú povesť, je výbušnej povahy so sklonom ku zvýšenému požívaniu alkoholických nápojov. V obci si tento, spolu s rodinou, neplnia svoje povinnosti voči obci.

Obžalovaný I. V. bol doteraz ako vyplýva z registra trestov 5 krát súdne trestaný, okrem toho v období od 26. 08. 2018 do 17. 05. 2019 bol postihnutý za 5 priestupkov v oblasti dopravy. Naposledy bol odsúdený vyššie konštatovaným rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 2T 32/2019 zo dňa 25.03.2019, právoplatný dňa 25.03.2019. Podľa správy z miesta bydliska bližšie údaje v mieste bydliska o ňom nie sú známe, je ženatý, má jedno dieťa.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V tomto konkrétnom prípade súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol, v zmysle § 34 ods. 5 písm. a) Trestného poriadku aj na tú skutočnosť akou mierou konanie každého s obžalovaných prispelo k spáchaniu trestného činu. V prípade obžalovaného C. Q. ukladal súd, vzhľadom na skutočnosť, že tento opätovne spáchal zločin (bol odsúdený vo veci Okresného súdu Prievidza č. 1T 293/2013 zo dňa 27.11. 2013, právoplatný dňa 27. 11. 2013 za zločin lúpeže formou spolupáchatel'stva podľa § 20, § 188 ods. 1 Trestného zákona), trest za použitia ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona (pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije), podľa ktorého takýmto spôsobom bola upravená trestná sadzba u obžalovaného C. Q. na trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 6 mesiacov až 12 rokov. Berúc do úvahy skutočnosti uvedené v § 34 ods. 4 Trestného zákona a v § 34 ods. 5 písm. a) Trestného zákona, dospel súd k záveru, že v prípade obžalovaného C. Q. je možné v zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 44/2017 zo dňa 27. 06. 2017 použiť pri ukladaní trestu ustanovenie § 39 ods. 2 písm. b) ods. 4 Trestného zákona a teda znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby. Pri tomto súd zohľadnil že obžalovaný C. Q. síce bol už v minulosti odsúdený za zločin, avšak na strane druhej, na začiatku hlavného pojednávania urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, čím neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny dokonca bez toho aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Takýmto spôsobom zjednodušil a výrazným spôsobom urýchlil súdne konanie, čo podľa názoru súdu je potrebné zohľadniť pri ukladaní trestu. Po týchto úvahách súd považoval v prípade obžalovaného C. Q. za primeraný trest, dostatočne vystihujúci spoločenskú nebezpečnosť jeho konania trest v trvaní 7 rokov. Pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto rozsudku bol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Súd zároveň, vzhľadom na závery znaleckého posudku MUDr. Q., uložil obžalovanému C. Q. ochranné ústavné protitoxikomanické liečenie v zmysle § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona pretože trestnú činnosť tento spáchal v súvislosti s užívaním návykovej látky. V prípade obžalovaného I. V. prichádzalo do úvahy, vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 2T 32/2019 z dňa 25. 03. 2019, právoplatný dňa 25.03. 2019, uloženie súhrnného trestu odňatia slobody. V prípade tohto obžalovaného boli zistené 2 poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval), podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) a 2 priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov), podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Podľa názoru súdu aj v prípade tohto obžalovaného je možné pri ukladaní trestu v zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 44/2017 z 27. 06. 2017 použiť pri ukladaní trestu ustanovenie § 39 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona a znížiť trest pod dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby. V prípade tohto obžalovaného je táto možnosť odôvodnená ešte viac ako v prípade obžalovaného C. Q., pretože obžalovaný I. V. sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a oľutoval ju už v prípravnom konaní. Berúc do úvahy túto skutočnosť a tiež skutočnosť že vzhľadom na ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona neprichádzalo do úvahy dodatočné upravenie trestnej sadzby, ako to bolo v prípade obžalovaného C. Q.; bola základná trestná sadzba v prípade obžalovaného I. V. vo výmere 7 rokov odňatia slobody až 12 rokov odňatia slobody. Berúc do úvahy tieto skutočnosti a ďalšie skutočnosti v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona a v zmysle § 34 ods. 5 písm. a) Trestného zákona ktoré sú dôležité pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd uložil obžalovanému I.ovi V.ovi súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, 6 mesiacov. Tento trest v takejto výmere považuje súd za primeraný dostatočne vystihujúci osobu

obžalovaného a spoločenskú nebezpečnosť jeho konania. Pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia keďže v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Súd zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému I.ovi V.ovi rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 2T 32/2019 zo dňa 25.03.2019, právoplatný dňa 25.03.2019 ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku, ktorej došlo zrušením stratili podklad. Súd zároveň v rámci adhézneho konania rozhodol o povinnosti oboch obžalovaných uhradiť poškodenému I. H. spoločne a nerozdielne, škodu vo výške 955 euro a 50 kún. Škoda bola poškodeným v prípravnom konaní riadne uplatnená a v rozsahu uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku aj bola preukázaná. Vzhľadom na to, že poškodený požadoval náhradu škody vo väčšom rozsahu, v zmysle § 288 ods. 2 Trestného poriadku bol tento so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.